

להצלחת
מצליח
אוזן
ורעייתו

לע"נ האישה
הכשר
שושן
בן פיליה
למשפחת
כהן

לע"נ האשה
הכבודה
מרת חיה בת
מרימה לביט
חאדא
ת.נ.צ.ב.ה

לזכות הגברת
מילכה בת חיה
לזרע של קיימא
בקרוב ממש
ולמצלת
כל בני ביתם

ללמוד לכתוב חידושי תורה

1. אז מה אמרו בעלי הרמז? "וקנה לך חבר" - אדם שהוא תלמיד חכם לא די שידע ללמוד, אלא צריך גם ללמוד לכתוב חידושי תורה. אם לא תכתוב כל החכמה שלך הולכת אתך. איך כתוב באיזון (י"ב, ב')? "ועמכם תמות חכמה". אבא ע"ה היה מרביץ תורה בתנוס בשנות השלושים - תרצ"א, והוא בחור בן שמונה עשרה - תשע עשרה שנה. ובתנוס אז לא היו כותבים, פעם היו כותבים הרבה, אבל כשבא האליאנס וכו' הם התייאשו מלכתוב. הרבנים כתבו תשובות על שאלות במלה אחת: "מה ששאלת כך וכך - תשובה. כשר". "מה ששאלת - זה טריפה". "תשובה - מותר". "תשובה - אסור". למה? כי הם אמרו למי אנחנו כותבים? הדור הבא הופך עורף, כולם הלכו אחרי הצרפתית ואחרי התבוללות ואחרי ההשכלה. למי אנחנו כותבים? שתי מלים מספיק. ואבא היה אומר לתלמידיו: תכתבו חידושים. אמרו לו: בשביל מה לכתוב חידושים? מי ילמד בהם? ואבא אמר להם: ילמדו בהם. אתם יודעים למה כותבים חידושים? כי אם אתה נותן שיעור, כמה ישמעו אותך? עשרים איש, מאה איש, מאתים איש (ככה היה בזמנם). אבל אם תכתוב חידושים יקראו בזה אלפים ורבות. וככה אומר הרמב"ם במורה נבוכים (בפתיחה), שמי שכותב דבר ומעלה אותו על ספר הרי הוא כאילו דרש אותו בפני אלפים ורבות מישראל⁸.

חידושי תורה נותנים חיים גם למחבר

2. וכשאדם כותב בשפה ברורה, תענוג לקרוא את הדברים, אתה מתענג. אני הייתי בבית לוינשטיין בתשל"ד והחברים שלי לחדר היו עושים להם בערב איזה פוטבל, איזה נשף, איזה טלוויזיה. הם הולכים ואני לא הולך. מה יש לי לעשות שם? וגם יש שם תערוכת ודברים כאלה. ואני יש לי יביע אומר ח"ב בהשאלה מהרב צבאן, והנייר נייר עיתון⁹, ולמדתי בו. הם בשלהם ואני בשלי. ויביע אומר כל כך יפה, כל כך מסודר, כל כך ערוך בטוב טעם ודעת. ואחר כך שהם חוזרים, אמרתי טוב, אני שמח מיביע אומר, והם שמחים מהריקודים. אבל הם באים לחדר, הפנים שלהם נפולות, הם עגומים. למה? יש ריקודים, אבל וכי הם רוקדים? הם קשורים בכסא גלגלים. והם מרגישים אוי, חבל שאנחנו לא יכולים לרקוד כמותם, אין להם טעם בחיים¹⁰. אבל כשאתה לומד תורה זה אחרת, אתה נהנה. כשאדם כותב, הדברים שהוא כותב הם נותנים חיים גם למחבר. תראה איזה חידוש יפה כתבתי, תראה איזה הסבר, תראה איזו הגהה, ואחרים לומדים ואומרים: "שפתיים ישק". אתה לומד חידוש שנכתב על ידי הגר"א לפני מאתיים שנה, ואתה רואה בו מתיקות ותן מיוחד. אז זה: "וקנה לך חבר".

תדון לכך זכות גם בשמים ידונו אותך לכך זכות

3. ודבר שלישי: "הווי דן את כל האדם לכך זכות". מי שעשה פעולה ואפשר לפרש אותה לחובה או לזכות, תפרש אותה לכך זכות, ואם תדון לכך זכות גם בשמים ידונו אותך לכך זכות. הגמרא בשבת (דף קכ"ז ע"ב) מביאה כמה חכמים שעשו דברים לכאורה מוזרים, ואחר כך למחרת שואל את התלמידים שלו: כשעשית דבר זה וזה, מה חשדתוני? אמרו: כך. עוד דבר, אמרו: ככה. אמר להם: העבודה, כך היה. תמיד תדברו עלי זכות.

בהלויה אתה חושב על עציץ פרחים!?

4. היה מעשה בימינו רבבי אריה לוי ע"ה¹¹. יום אחד הלכו בהלוויה של איזה חכם חשוב, ורבי אריה לוי ראה באמצע ההלוויה שמישהו נכנס לחנות ולקח עציץ של פרחים. הוא ראה אותו ואמר בלבו מה זה? ככה עושים? בהלוויה אתה חושב על פרחים ועל עציצים להביא לאשתך? זה לא מתאים. אבל זה היה אדם צדיק, אז הוא שתק. אחרי זמן נפגש אתו, שאל אותו: האם כך מתאים בהלוויה של חכם כזה לקנות עציץ של פרחים? זה מה שהיה דחוף לך? אמר, בוא אגיד לך מה היה, יהודי אחד היה חולה במחלה מסוכנת ומדבקת, ונפטר בבית חולים. והרופאים אמרו שצריך לשרוף את כל הבגדים שלו וכל מה שהיה עליו. כי יש שם חיידקים מסוכנים מאד, וזה מדבק את כולם. ובין הדברים היו גם התפלין שלו. אמנם את התפלין אסור לשרוף, אבל מה אתה רוצה, שימותו אנשים בגלל התפלין שלו? היתה לי עצה. שאלתי אותם: אם נשים את התפלין האלה בכלי חרס, ונקבור אותם באדמה, זה בסדר? אמרו: זה בסדר. אבל איפה אני אמצא עכשיו כלי חרס? הלכתי וקניתי עציץ בשביל להוריד ממנו אחר כך את הכל (אולי יטע אותם במקום אחר), והעציץ זה כלי חרס, נשים בו את התפלין ונקבור אותם באדמה. שנאמר (ירמיה ל"ב י"ד): "ונתתם בכלי חרש למען יעמדו ימים רבים". מישהו היה יכול לדעת את ההסבר הזה, לולי שהוא גילה את זה? לכן צריך תמיד להשתדל לדון כל אדם לכך זכות, אלא אם כן הוא רשע ידוע ומפורסם, זה אחרת. אבל אם הוא לא רשע, תאמר אולי התכוון לטובה, אולי חשב ככה. תמיד צריך לדון לכך זכות. וכמו שאתה דן לכך זכות, הקב"ה ידון אותו לכך זכות, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן ואמן.

11. נפטר בט' בניסן תשכ"ט. והרב עובדיה ע"ה היה אומר אני נחשב כמו הנכד שלו (הפרש גדול ביניהם, אולי ארבעים שנה, אולי קצת פחות), והוא היה מכבד אותי. אומר לי תברך שבע ברכות, נותן לו את הברכה האחרונה "אשר ברא". הוא היה אדם עניו וצדיק.

בסיעתא דשמיא

סימנא

רק תבחר
איזה רב להיות!

לאור ההצלחה הרבה
של אלפי בוגרי 'סימנא'
במבחני הרבנות הראשית

מכון 'סימנא' פותח עבורך את שערי
עם קורסים מקצועיים בשיטה ייחודית
להביא אותך למקסימום הצלחה

בדרך שלך!

בא לממש את הפוטנציאל שבך!

20 שנים של יוקרה ומוניטין
במסגרת תוכנית הלימודים
המובילה בייחודיות
הקורסים ייחודיים
בבני ברק

03-555-9882

לפרטים והזמנות:
053-6652663

כל תשמישי הקדושה במקום אחד
ספרי תורה • תפילין • מזוזות • מגילות ועוד

מוגה ע"י מגוהים מוסמכים משייבת כסא רהמים

הלכות חודש ניסן

מתוך ספר ה' נסי ח"ב (פרק א' ופרק ד').

מועדי ה' אל בני ישראל (ויקרא כ"ג מ"ד).⁴

ב. בשבת שלפני ראש חודש ניסן, בנוסח הכרזת ראש חודש כשאומר הש"ץ יחדשהו הקב"ה עלינו וכו' לטובה וכו', הנכון לומר: "ולגשמים בעתם ולטללי ברכה", דהיינו לגשמים "בעתם" עד ערב פסח, ומשם ואילך לטללי ברכה.⁵

ג. בכל חודש ניסן אין נופלים על פניהם ואין אומרים וידוי ותחנונים,⁶ מפני שכל החודש הוא ימי שמחה לישראל בתקופות העבר ההווה והעתיד,⁷ כי באחד בניסן הוקם המשכן, ושנים עשר נשיאי שבטי ישראל הקריבו את קרבנם לחנוכת המזבח במשך שנים עשר יום, נשיא אחד ליום, ולמחרת שהוא יום י"ג בניסן היה יום אסרו חג שלהם, ויום י"ד בניסן הוא ערב פסח, ולאחר מכן שבעת ימי הפסח, ויום כ"ב בניסן הוא אסרו חג של פסח. ובנין בית המקדש השלישי, שיבנה במהרה בימינו, יהיה ביום טוב של פסח, כי בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל, וחנוכת בית המקדש שתהיה נמשכת שבעה ימים, תתקיים לאחר הפסח, כי אין מערבים שמחה בשמחה. וכך עשו בימי חזקיהו המלך את חג המצות שבעת ימים בשמחה גדולה והוסיפו עוד שבעת ימים אחרים שמחה (דה"ב ל' פסוק כ"א כ"ג). נמצא שכל ימי חודש ניסן מקודשים לימי שמחה וששון לישראל. לכן אין ראוי לומר וידוי ותחנונים ונפילת אפים בימים אלו.⁸ ויש אומרים לפי שיצא רוב החדש בקדושה ממשיכים כלו בקדושה.⁹

ד. מנהג טוב לקרות בכל יום החל מראש חודש ניסן, פרשת הנשיא של אותו יום.¹⁰

4. חזון עובדיה. ונראה טעם הדרשה משום דהול"ל וידבר משה את כל הדברים האלה אל בני ישראל, כמו בל"ד, ולמה הדגיש את מועדי ה'. אלא הכוונה שכלל מועדו ומועד הודיע להם את ההלכות שלו. ודרך התורה להזכיר שוב פעם את ההלכה בזמנה אע"פ שכבר למדנו אותה לפני כן. כגון בפ' תזריע וביום השמיני ימול בשר ערלתו (וכבר למדנו זה בפ' לך לך). ובפ' אמור (כ"ג כ"ב) ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה וגו', אע"פ שכבר נצטוו ע"ז בפ' קדושים. כלומר אל תשכחו דבר זה בזמנו, וכמ"ש הראב"ע שם.

5. כן נ"ל. וע' ב' איש חי ש"ב (פרשת ויקרא אות ח').

6. ש"ע (ס"ל תכ"ט סעיף ב').

7. ונ"ל עוד טעם כעיקר שאין נופלים על פניהם מר"ח ניסן, כי נפילת אפים רשות כידוע מדברי הגאונים (עיין בטור סי' קלא), ומר"ח ניסן כלם טרודים בעסקי החג בהגעה והכשר כלים ומצות ומרור וחרוסת וכו' ואיכא טירחא דציבורא לאררין בתפלה. [וכן בין יו"ט לסוכות שטרודים בצרכי החג והנחת הסוכה וד' מינים. אבל מר"ח סיון עד שבועות לדעת מרן (בסי' קלי"א ס"ז) אומרים נפ"א ותחנון. ע"ש. והיינו טעמא דליכא טירדא כ"כ כמו בפסח וסוכות]. וכי"ב כתב הרמב"ם (פכ"ה מהלכות סנהדרין ט"ט) שאין קובעים זמן לב"ד לא בימי ניסן ולא בימי תשרי, מפני שהעם טרודים במועדות. ע"ש.

8. ע"פ חזון עובדיה, בתוספת נוסף.

9. בית יוסף.

10. ובר"ח ניסן קוראים פ' נחשון בן עמינדב למטה יהודה שהיה מלך לשבטים אבל לא היה בכור השבטים, והוא רמז לחדש ניסן שהוא מלך וראש לחדשים, אבל אינו בתחלת השנה, וכמו שהוכיח הראב"ע (שמות י"ב א') מפסוק וחג האסיף בצאת השנה, ומפסוק מקץ שבע שנים במועד שנת השמיטה בחג הסוכות. שגם בימי התנ"ך היו מונים לשנה מתשרי. וע"ע בירושלמי (ריש ר"ה): החדש הזה לכם ראש חדשים, לכם הוא ראש ואינו ראש לשנים, והובא בתורה תמימה (שמות י"ב ב' אות י"ב). ע"ש. וע"ע בקונטרס פירפראות לחכמה (סימן ט) שבסו"ס סלת נקיה שלי.

וביום ב' בניסן קורין של שבטי יששכר שהוא עמוד התורה, ובאותו יום חל חג השבועות יום מתן תורה (שמעתי מר' מרדכי גונט הי"ד). ובעשרה בניסן קוראים הנשיא של שבט דן והוא היום שחל בו ראש השנה הבא, וסימניך "דן דין עמו" (כן ראינו בשם הגאון ר' זלמן מויליגא זצ"ל). ונהוגים בתנוס לקרוא פרשת הנשיאים בעמידה זכר לקרבן שמקריבים מעומד כמ"ש לעמוד לשרת (דברים י"ח ה'), ולפני כן אומרים חמשה פסוקים: עזרונו בשם ה' וגו', יש כי ה' אקרא וגו', תורה צוה לנו וגו', בא"י למדני חוקיך, שמע ישראל וגו'. ואחר פרשת הנשיאים אומרים שיר המעלות לדוד שמחתי וגו' וקדיש יהא שלמא. ואין ראוי לבטל מנהג ישראל שנהגו בו כמה דורות בטענה שעדיף לומר במקום זה הלכות וכו', והרי אין אומרים תחנון בימים אלו, ויצא הפסדו שכסרו. ובסגנון זה נוכל לבטל גם את הקרבנות שלפני התפלה ופרק איהו מקומן ורוב פסוקי דזמרה ושירת הים וגם את היודי בכל ימות השנה ובית יעקב וישיר של יום ופטום הסוכות וכו' שכלם אינם אלא מנהג כמו שיראה המעין בפוסקים. ועל זה המליצו "בראתי ציר הרע בראתי לו תורה תבלין" (קדושי דף ל"א ע"א), שהתורה מתבלת את היציר"ד לבטל כל מנהגי ישראל מדורי דורות בעוה"ר. והחכם עיניו בראש לקרוא רק ששה פסוקים של נשיא היום ושיר המעלות לדוד שמחתי וגו' וקדיש יהא שלמא, והתפלל שאח"כ אין בהן צורך כל"כ. וכן מנהג פשוט בתנוס. ויאמר לקוצרים ה' מעמכם. והרודה לומר התפלל ואמרו אח"כ במשך היום, ותבוא עליו ברכה, כי הן תפלות קירות הערך ומלאות כסופין וגעונועין לגאולה. וכמה גדולים ובראשם רבינו הרש"ש

א. שואלים בהלכות פסח קודם לפסח שלשים יום¹ (מיום פורים ואילך).² אולם אין זה חיוב גמור, ומוותר לכל תלמיד חכם להמשיך בלימודו במקום שלבו חפץ, ואין דין זה אלא להיחשב "שואל כענין".³ ומכל מקום המורים הוראות לרבים או הנותנים שיעורים ומרביצים תורה, צריכים ללמוד ולחזור על הלכות הפסח להיות בקיאים בהלכות אלו, ולהודיע לעם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשו. ועכ"פ בימי החגים עצמם צריך ללמוד ולדרוש בהלכות פסח בפסח והלכות חג בחג, וכתקנת משה רבנו (מגלה דף ל"ב ע"א), שנאמר וידבר משה את

1. ש"ע (סימן תכ"ט ס"א).

2. ופורים עצמו בכלל. כ"כ הרב חזון עובדיה בערות בשם המחבר (סי' תכ"ט סק"ב) ותשובה מאהבה ח"א (סי' ק"צ) ודלא כהפ"ח. ע"ש. ורמז לדבר יהודים היתה אורה (אסתר ח' ט"ז), אורה בגימ' דין פסח, וכדרשת חז"ל במגילה (דף ט"ז ע"ב) אורה זו תורה. ומ"מ פשוט שאם באו שני אנשים ביום פורים לשאול מהרב, אחד בהלכות פורים והשני בהלכות פסח, נוקקים תחילה לראשון, כי דבר בעתו מה טוב. ולכ"כ בחזון עובדיה.

3. כן פירש הר"ן בפ"ק דפסחים (דף ב' סעי"ב מדפי ה"ף) והובא בב"ר (ר"ס תכ"ט). ובש"ת יביע אמור ח"ב (סי' כ"ב אות א') הביא ראייה לזה בשם הגאון טורי אבן (מגלה דף ל"ב ע"א) ממ"ש בפסחים (דף ו' ע"ב) מאי טעמא דת"ק, שהרי משה עומד בפסח ראשון ומזהיר על פסח שני (בפ' בהעלותך). מאי טעמא דרשב"ג, שהרי משה עומד בר"ח ומזהיר על הפסח שנאמר החדש הזה לכם וגו' בעשור לחדש הזה ויחלו להם איש שה לבית אבות. והשתא קשה לת"ק מהא דמשה עומד בר"ח ומזהיר על הפסח, ואמאי לא הזהיר שלשים יום קודם פסח. ולפ"ד הר"ן שאין חיוב לדרוש בהלכות פסח, אתי שפיר. והקשה ע"ז הרב יביע אמור זצ"ל שא"כ האיל ומצינו שמה עומד בר"ח ומזהיר על הפסח אף בלא שום שאלה, ויצא לנו שעכ"פ ב' שבתות קודם פסח צריך לדרוש ברבים, והדרא קושיית מרן לדוכתא דמאי איריא לדרוש הלכות פסח בפסח וכו'. ע"ש. ולענ"ד לא קשיא, דהתם ודאי הוצרך לדרוש ב' שבתות קודם פסח, דאין יודוש לאחר מעשה בפסח עצמו בעשור לחדש הזה ויחלו להם וגו', והם לא ידעו כלום מזה, אבל לדין שהכוונה רק להזכיר הלכות פסח, מסתמא כלם יש להם ידיעת בית רבם, ומי שנסתפק ישאל למורה, וא"צ לדרוש רק בפסח עצמו הלכות חמץ ותערובתו והלכות יום טוב ועוד. אבל עיקר קו' הטורי אבן לכאורה לק"מ, שהרי משה לא נצטווה על כך אלא בר"ח ניסן כמ"ש החדש הזה לכם ראש חדשים ופירושו ד"ל שהראוהו הלבנה בחידושה ואמר לו כזה ראה וקדש, ואין יודוש להם לפני כן. והקב"ה יודע שדור המדבר הם חכמים גדולים ודי להם בשתי שבתות קודם הפסח, אבל לדין צריך שלשים יום. וזו דעתו של ת"ק ופשוט.

ה' נסי
ספרו של מרן ראש הישיבה
הרה"ג מאיר מאזוז שליט"א

חלק א:

- הלכות חודש ניסן וחג הפסח
- הגדה של פסח
- שיר השירים עם תרגום יונתן - עם
- וידושים וביאורים
- מיסטיק לשיעור של פסח מחכמי חנוס ומרוקו נ"ע.

חלק ב:

- הלכות פסח עם ביאורים ומקורות
- שאלות ותשובות בענייני פסח
- וידושים על הרמב"ם
- וידושים על שלחן ערוך (סימנים
- תכ"ט-תצ"ד)
- מערכות חידות ופתרונן
- מכתבי תורה

להזמנת הספר « 050-415-85-65
או באתר כסא רחמים: www.ykr.org.il

KISSE RAHAMIM

מוסדות ישיבת
כסא רחמים ספרדית (ע"ד)

מנצחת ומנצח ישראל
מנחם מנדל הכהן זצ"ל, ראב"ד אי נירבא
(מוסדה בסגלו התושבג ע"י תלמידו האמת הקדוש
וכו מצליח מאוז זצ"ל ה"ד ראב"ד ב"ש)
עמותה רשומה מס'
550008589

על שם מנחם המנח
רבי רחמים חי חיותה הכהן זצ"ל, ראב"ד אי נירבא
(מוסדה בסגלו התושבג ע"י תלמידו האמת הקדוש
וכו מצליח מאוז זצ"ל ה"ד ראב"ד ב"ש)
עמותה רשומה מס'
550008589

מפעלי התורה הקדושה

מוסדות
הישיבה:

- משנת בני ילדים
- ת"ת לבנים
- קן ב"ים לבנים
- סניף נחל-דוד
- ישיבה קטנה
- ישיבה גדולה
- סניף לבנות
- מגלי אברכים
- בני-ברק
- בגדלים
- נתיבות יעקב
- ב"ד "שפסס עזיק
- יחזק "אור חנה"
- "סניף הרב מצליח"
- המנחה ספרים
- מכלי ש"ב
- לכתובת ש"ת
- "יען סמאל"
- סניף למתן בסמכות
- "זכור תורת משה עבדי"
- מנחת כהלכה שבת ועוד
- "אור ההלכה"
- סניף נחל וסניפים
- סניף נחל הספרד
- "ד"ר רפאל"
- ועוד...

שלישי ד' אדר התשפ"א
לסדר "ועשו לי מקדש"
יום אזכרת אמנו הצדקנית, אם הישיבה
מרת כמסגרת חנה מאוז בני

הרחיבי מקום אהלך

שמחים אנו לבשר, כי לאור הגידול המבורך בס"ד, בכמות ובאיכות, בתלמידי ישיבתנו הקדושה, והמקום צר מהכיל, ומן הנמנע לקבל את כל מבקשי הי. על כן קמנו ונתעדד בעז"ה, ובשעה טובה פתחנו

ישיבה קטנה - חדשה נוספת בעיר בני ברק
אשר בשם ישיבת "דרכי העיון" תיקרא

ותשכון בבנין החדש והממואר ברח' הרב פרדו 18, בתנאי פנימייה מלאים ומעולים.
ישיבה זו הינה שלוחה ישירה של ישיבתנו הקדושה, על כל המשתמע מכך, ובעז"ה נקבל בה בני עלייה ממשפחות בני תורה, אחר בירור יסודי, אשר כל שאיפתם לגדול בתו"ש במסירות ושמחה.
בראשות הישיבה העמדנו את תלמידנו בנוו זה

הרה"ג רבי מרדכי מאוז שליט"א, ראש ישיבת "כסא רחמים עמנואל"
אשר ידיו רב לו בחינוך והרצפת תורה שנים רבות, בדרך העיון המסורתית של רבותינו, במסירות ואהבה, וכבר הוציא מתחת ידיו פירות הילולים בס"ד. ויחד עמו יהיו עוד צוות רמ"ים מופלגי תורה ויראה, הבקאים במלאכת החינוך, מבורגי ישיבתנו הקדושה.

תפלתנו ותקוותנו איתנה שהישיבה תשגשג ותמרח לגאון ולתפארת כמסורת אבותינו הקדושים, ואשרי מי שיפקיד את בניו ותלמידיו בישיבה זו, שבודאי בעז"ה יראה מהם רוב נחת דקדושה ויהיו גדולים בתו"ש. אכ"י.

ובאנו עה"ח,
בברכת ה' עמכם נבורי החיל
הרב צמח מאוז

ע"ה צמח מאוז קיט
כסא רחמים יאיש מצליח ויעיש
מנהל רוחני ור"ים
ב"שנח "כסא רחמים" בני ברק

מור הגה"צ
מנהל מוסדות
הישיבה רבנו
צמח מאוז
שליט"א
מאציל
מברכותיו על
ראש הישיבה
החדשה לרגל
פתיחתה.

מור מרן
ראש הישיבה
רבנו בעל
דרכי העיון
שליט"א,
מאציל
מברכותיו על
ראש הישיבה
החדשה לרגל
פתיחתה.

"בשורת
טובה תדעין
עמ"

"ישמח
ה' ב'מבקשי
ה'"

הרישום בעיצומו!!!

הביקוש רב בס"ד, ומס' המקומות מוגבל, כל הקודם זוכה!!!
לפרטים, וקביעת מועד לראיון ומבחן:

הרשם, הרב יוסף מושיוב הי"ו | הרב אורי הי"ו | 054-8402011 | 054-8463584
ניתן להירשם על ידם גם למבחן בישיבתנו הקדושה "כסא רחמים - עמנואל"

הספר מרן רבנו ראש הישיבה שליט"א

על ראש משפחתנו אבינו הרה"צ רבי בנימין כהן זצ"ל

של האדם הוא רואה - שזכה, ככה הראש מפרש, וככה גם יש הסבר לזה, שרה אימנו, רש"י (בראשית י"א כ"ט) אומר שהכל סוכין ביופיה, סוכין מלשון ראייה. גם כשהאדם לבדו יש לו ראייה בלב, אדם חוזר מנסיעה בארצות הברית והוא נמצא כאן, הוא מתעורר בשעה 3 בבקר כי השעות שונות, והשעות הפנימי שלו שונה. זה נקרא בלועזית "ג'ט לג" (ועיין טוב"י שו"ע או"ח ריש סימן מ"ו).

על אחי המנוח רבי אשר אברהם הכהן שמעתי שהיה מחמיר בשמיטה, הוא לא היה גר במקום שהיה ניתן לייבא כמו בבני ברק, הכל ביוקר בשמיטה (אומרים שהשנה הורידו את הרמה התירו לנו בצורה מסודרת, הלואי). אבל הרב עובדיה היה אומר בכל הדברים אני אומר: המחמיר תבוא עליו ברכה, אבל בדבר הזה לא! אל תחמיר ותבוא עליו ברכה. כיון שאני רואה נשות אברכים אין להם איפה לקנות, אין להם מה לאכול, אין להם, והולכות לקנות עגבניות ביוקר פי שלש משנים קדמוניות... לכן צריכים אדרבה לסמוך על היתר המכירה. והמנוח היה מחמיר בדבר הזה. **כל המשפחה משפחה של צדיקים גמורים משפחה של ישרים. מורנו הרב רבי חויה לא זכה לבנים תלמידי חכמים, זכה לבנות, אבל הבנות האלה הנחילו את יראת השמים שלו לבניהן אחריהן, הרבה נכדים לומדים תורה ויראי שמים.**

המנוח ע"ה עבר ייסורים רבים, שני בנים שלו בעונות נפטרו בחייו, אם זה רבי חיים כהן ע"ה שזכה שסבא שלו היה סנדק שלו, ואם זה רבי ניסים כהן ע"ה שהיה חתנו של הרב חירארי. הוא זכה לנכדים תלמידי חכמים, הדרשות שלו והדברים שהוא אמר - אנשים חושבים מי שאין לו ילדים אז הוא מדבר לרוח - אבל לא, דברים שהוא אמר עשו פעולתם בלב השומעים. אבל צריכים הבנים לדעת שכל הזמן שהמנוח היה בחיים זכותו הייתה מגינה על כל המושב. אדם שהוא למד תורה מהבוקר עד הערב, אדם שהוא עסק בצרכי ציבור, היה שוחט היה בודק סכינים, והכל עשה לשם שמים. אדם שהיה הולך לכמה בתי כנסת כל יום שבת וקורא להם בספר תורה ללא כל

עושה הוכחות פילוסופיות, יבוא משהו ויבלבל אותך מההוכחות, אלא צריך אמונה פשוטה. אבל מופת בשפה שלנו (עג"ב), זה לשון פלא, ובלשון רבי נחמן מברסלב זה כמו שהרמב"ם כותב מופת חותך, זה מופת, זה ראייה. המשפט הזה נשאר לי בזיכרון, בתחילת כל המשפטים של רבי נחמן מברסלב צריך להאמין בה' בדרך אמונה ולא דרך מופת.

ואחר כך היו עוד דברים, למדנו ביחד אצל מורי ורבי רבי יצחק בוחניץ ע"ה, והנה היו לומדים גם כן עברית אצל מורה בשם יוסף כהן (נפטר לפני כמה שנים, והייתה לו קהילה במרסיי בשם קהילת סיני), אני לא הייתי איתו בכיתה אלא בכיתה אחרת. יום אחד אמר לי רבי בצלאל שיהיה בריא: שמע, התרנגול לא היה ידוע פעם - לא בבית ראשון ולא בבית שני, לא הגיע, הוא הגיע יותר מאוחר מהודו. אמרתי לו: זה לא יכול להיות, כי זה תרנגול הודו, אבל יש תרנגול אחר שהוא לא מהודו. אמר לי: ככה כתוב. אמרתי לו: אבל כל בוקר אנחנו מברכים הנותן לשכוי בינה על הקוקוריקו של התרנגול, אז איך אתה אומר לי שזה לא היה? אמר לי: לא, ברכנו אחרי שנתגלה התרנגול. אמרתי לו: זה כתוב באיוב (ל"ח, ל"ז) "מי נתן לשכוי בינה", איך אתה אומר ככה? אמר לי: אני לא יודע. אז כתבת לו בסוף: לעולם יהא אדם ירא שמים ומודה על האמת, תודה על האמת שהתרנגול היה לפני כן...

אבל כנראה שיש שני פירושים ב"שכוי". הראשון במסכת ברכות (פרק ט' ס"י כ"ג) אומר שהשכוי הזה זה הלב של האדם, הנותן לשכוי בינה. וזה מסביר לנו, מדוע היום אנחנו מברכים את זה, הרי אין לנו תרנגולים בסביבה, אין לנו פעם הייתי הולך לאיזה מקום בקיץ ושם היו שלושה תרנגולים והם עושים התחרות מי הראשון, אני קם בשעה 3 בבוקר ואני הייתי מחכה לשמוע את התרנגולים, הראשון אומר קוקוריקו, ואז אני מברך הנותן לשכוי בינה. ואז באים השני והשלישי, אבל אנחנו כבר בירכנו, עזוב אותנו, כבר קדמוך רבנו... כך היינו עושים. אבל כנראה שיש בזה משהו, שכוי הפירוש הוא שזה הלב של האדם, הלב

נאספו לכבוד הרב הצדיק המנוח שעזב את העולם בפתאומיות. אחיו נפטר לפני שבועיים - שלושה, ולא רצו לכתוב עליו בעלון השבועי [בית נאמן], כדי שלא יקרא המנוח את זה. ואחר כך הוא הלך אחריו. ככה קרה גם למרן הרב עובדיה זצ"ל זכרונו לברכה בשנת תשע"ד, היה לו אח חולה בשם נעים (כמדומני), והוא היה שואל מה שלומי? מה שלומי? ונפטר. ולא כתבו עליו בעיתון שהיה מגיע אליו, ונפגש איתו תוך חודש ימים (אולי פחות מזה) בעולם הבא. והמנוח היה אדם צדיק, אני שומע שהיתה לו חנות מכולת והיה לפעמים נותן לאנשים שדחוקים בפרנסה, היה מוותר להם. והיה קורא בתורה במשך 70 שנה לרבים, ללא כל תמורה. פעם היו חיים כאלה רועג ושלווה ושמחה במצוות. הוא היה שמח לעשות מצוות, שמח! כל דבר ודבר שהיה יכול לעשות היה עושה אותו בשמחה רבה. היומיים האחרונים לפני הפטירה כאב לו, על מה? שלא באים אליו תלמידים ללמד אותם, זקן בן תשעים ושלוש מלמד תלמידים ללא תמורה. מלמד אותם חומש, הלכות, דמות מיוחדת לדורות שעברו. לא בחינם זכה להיות חתנו של מורנו ורבנו הגאון רבי רחמים חי חויה הכהן זצ"ל.

ואני מכיר את המשפחה, לא אותו ממש, את האחים שלו, היו לומדים איתנו בתוניס ב'חברת התלמוד'. אחד קוראים לו רבי בצלאל (עתיגי) הכהן, והיה אומר לי (אז המנוח כבר עלה לארץ, אבל היה לו אח בשם רבי דני הכהן), שרבי דני הזה מיוחד, היה בכל מוצאי שבת מספר סיפור על הבעל שם טוב. היתה להם מתיקות מיוחדת. אומרים, סגולה לפרנסה טובה לשמוע סיפור במוצאי שבת על בעל שם טוב. ויש לו עוד אח שאני מכיר אותו מתוך הספר, שמו רבי אשר אברהם הכהן, היתה לו הגדה קטנה (היא נאבדה לנו בחוץ לארץ, ויש היום מהדורא חדשה). יש שם גם דברי מוסר מספרו של רבי נחמן מברסלב מתורגמים לערבית, אני זוכר שכתוב שם (בערבית): צריך להאמין בה' בדרך אמונה פשוטה "ולא בטריק עג"ב" - ולא בסגנון של פלא. מה זה סגנון של פלא? מתברר שבמקור כתוב "ולא בדרך מופת". מופת בלשון הרמב"ם פירושה הוכחה. אם אתה

דיבר צרפתית, אבל אתה קורא דברים שלו אתה לא מבין, אתה צריך לחפש מי שמבין צרפתית עתיקה. יש היום בתי ספר בשביל לשחזר את הצרפתית העתיקה, איך משחזרים אותה? מרש"י, כירש"י דיבר בצרפתית של פעם, לפני 900 שנה. אבל עברית אתה לא צריך לשחזר, תפתח את החומש ותקרא ותהנה מכל מלה.

ה' יתברך יעזור שהנכדים והנינים יעשו דברים טובים במושב הזה, **עומדים לבנות ישיבה על שמו של המנוח "לבנימין אמר"** (אולי יש שמות אחרים יותר מתאימים, אבל בסדר שיהיה לבנימין אמר), **אמר** ראשי תיבות אוריאל מיכאל רפאל, שיהיה רפואה שלמה לכל חולי ישראל, ויהיה בריאות ותהיה נחת רוח.

אבל צריכים לדעת ששום דבר לא הולך כאן בלי כסף, המנוח היה עושה בלי כסף, אבל לפתוח ישיבה צריכים כסף. לכן כל אחד ואחד ישתדל לתרום בשביל הקמת הישיבה. אני בלי נדר נותן 500 שקל. מי רוצה להיות שותף בהקמת ישיבה על שם המנוח?¹

1. הערת המערכת: מרן רבנו שליט"א מלבד מה שטרח להגיע למושב ברכיה ולהספיד, גם התעכב ועשה "מי שבירך" לכל התורמים כל אחד ואחד על שמו הטוב. כולם ישאו ברכה מאתה.

כל הפרופסורים בעולם שיכולים להתמודד עם היתוש הכי קטן שאפילו טיטוס לא זכה לראות אותו... אי אפשר לראות אותו, אנחנו חדלי אונים, אנחנו חכמים! אנחנו לא חכמים.

לכן כל אחד צריך להתפלל על חברו ולעשות טוב כל אחד לחברו, ולהרגיש שכל עם ישראל זה עם אחד, לא לריב וכל השגעונות של המפלגות, המפלגות האלה באו גלגול של דור הפלגה, כל אחד מתפלג ומתפלג, ואין להם שום סיכוי. במקום להתחבר ביחד ולהפסיק עם השגעונות האלה. וכמו באמריקה שיש שמה שתי מפלגות, דמוקרטים או רפובליקנים, זה הכל, ופה יש מאה מפלגות, אם בן-אדם יכול היה לעשות מעצמו שתי מפלגות היה עושה, שגוען בטירוף שאין למטה ממנו. **לכן צריכים אנחנו להתאחד, התורה מאחדת אותנו, שום דבר בעולם לא יכול לאחד כמו התורה. עובדה, אין עם בעולם שאחרי אלפיים שנה חוזר למדינה שלו, חוזר ומדבר בשפה של אבות אבותינו כאילו אתמול היה אברהם אבינו, הדברים שלו בתורה כתובים בשפה ברורה שכל אחד מבין אותה. להבדיל ממדינות אחרות, הצרפתית למשל, משתנה ומשתנה עד שאתה לא מבין בכלל מה שהיו מדברים פעם. יש רש"י בלועזית, רש"י**

תמורה, זה אדם מיוחד במינו. לא לומר הוא לא היה גדול בתורה, גדול בתורה זה חשוב בודאי, אבל המעשים שאדם עושה הם גדולים יותר מהלימוד. כתוב בגמרא בקידושין (ל"ג ע"ב) בעל מעשים הוא, 'אמר לו תכבד את אביך כי הוא בעל מעשים', בעל מידות טובות ובעל מעשים. והמעניין הוא שלילה לפני פטירתו היה אומר איפה התלמידים שיבואו ללמוד, אמרו לו אבל אתה לא מרגיש טוב, לא, הוא לא מרגיש כלום רק תלמידים. הראו לי תמונה, בלילה האחרון באו אליו אנשים לברך אותם. הוא היה מקבל משהו בשביל פדיון נפש, ונותן את זה לצדקה. חי מניחול מכולת וזהו, ככה היו אבותינו. אשרי אדם שנהנה מיגיעו ועוסק בתורה, עושה נחת רוח ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם.

לכן אם תכתבו פעם חוברת או משהו על הרב המנוח, תכתבו ג"כ על האחים שלו, תכתבו אותם. כל דבר שאתם זוכרים מזה תכתבו. **משום שהדור שלנו רחוק מאה אלף קילומטר מהדור שעבר, בדור שעבר לא היתה שום שאלה על אמונה, שום קושיות, הדור שלנו כולו חושך ואפילה. מי שיש לו המכשיר הידוע בבית, יראה זה מדבר וזה מפטפט וזה מקנטר, תסביר לו איפה**

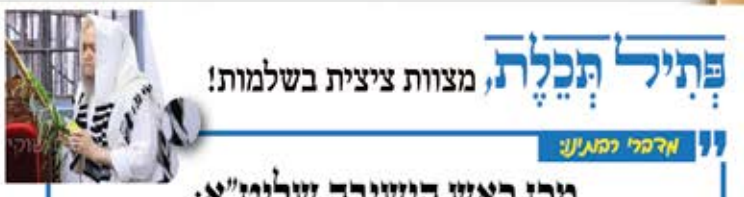

לאחר הסתלקותו של ר' בנימין הצדיק זצוק"ל, שרבים נושעו מברכותיו, ע"פ צוואתו הכל ממשיך כרגיל ע"י בניו שיחיו. לפדיון נפש, ברכה והוצאת עין הרע, ניתן להתקשר לטלפון: 052-6748693

קונטרס "לבנימין אמר" קורות חייו בקצרה והספדים שנאמרו על הצדיק המלובן רבי בנימין הכהן זצ"ל
 מתוך הספר שיצא לאור בעיה לקראת יום השנה
 • ניתן להזמין בטלפונים המצורפים •
 כמו כן, לבקשת המשפחה -
 מי שיש באמתחתו סיפור, מופת, תמונה וכיו"ב מחייו של הרב זצ"ל - בבקשה יעביר למשפחה:
בטלפון: 050-4174471
או בטלפון: 08-6729289 (בין השעות 16:00-11:00)
בווצאפ: 08-6727523 | פקס: 08-6752698
או במייל העלון - bait.neheman@gmail.com

בשורות טובות!

פיתיל תכלת, מצוות ציצית בשלמות!
מרן ראש הישיבה שליט"א:
 ...כיון שהתכלת הזאת קרוב לוודאי שזאת התכלת המקורית, ע"פ כל הבחינות והמחקרים שעשו, לכן כדאי אדם ללבוש תכלת". (מתוך שיעור)

עוד אין לך תכלת? הקבל עוד היום וקבל סמסוד!
 קו תכלת - קו חיוני שישירות
0799-1000-65
זוכרתם (ראש - זכור - שיה)

בשורה משמחת
 בשעה טובה, לקראת יום ההילולא ה-108 של מורנו הרב ראב"ד מוקדש **רבינו משה זקן מאזוז**
 זעקיל וזיעיא (נלב"ע ב' אייר התרע"ה). עומדים להוציא לאור את ספרו:
שערי משה כרך א' (מהדורא טורחבת - אורח חיים, יורה דעה)
 הספר יוצא בעריכה חדשה, מוסיקעת מאוד, מהודרת ומתוקנת.
 כל המעוניין להירשם לברכה, העלחה, רפואה, או להבדיל להקדיש לע"נ
יפנה לטלפון: 054-8524251, 050-4125065
מייל: b0548476674@gmail.com

בברכת התורה
 מכון הוראת זקן

"יומא טבא לרבנן"

יצא לאור ספר לב ימים עם שו"ת בית הלחמי של המקובל האלוקי רבי יצחק חי בוכבוא זצוק"ל רבה של טריפולי לפני כ-100 שנה במהדורה חדשה עם תוספות מכתב יד!

כלל השו"ת
בית מוסק
ראש השנה
שלי"א

לפרטים והזמנות:

מוסדות "חכמת רחמים" ברכיה

08-6727523

הופיע בהדר גאון!

לאחר יותר מעשור שנים שאולו כל המהדורות סדרת הספרים רבי המכר "האיש משה" שוב יו"ל בס"ד

חובה
בכל בית!

לפרטים והזמנות:

מוסדות "חכמת רחמים" ברכיה

08-6727523

הרב חיים כהן היה כולו למען תלמידיו

מייסד המוסדות רבי חיים הכהן זצ"ל

מבצע הלבשה לתלמידי הישיבה סט מלא אם אתה משמח את שלי אני משמח את שלך!

בתרומה של 500 ₪

תקבל גביע הנהרות מקריסטל

בתרומה של 5000 ₪

תקבל הגדה עם הקדשה אישית של הראשון לציון הגאון הגדול הרב אליהו בקשי דורון זצ"ל

לתרומות חייגו:

08-6727523

אליהו שוקרון: 053-3894492 | אליהו סילוק: 054-8325774

אור חדש על ציון האיר

לקראת חודש אייר יופיע ספר שו"ת חושן הצבי שני כרכים על אבן העזר וחושן משפט להגאון הגדול הרב צבי סגרון זצ"ל וכבר נתפרסם שמו בשערים בספרו "משפט הצבי" ביאור על חושן משפט הלכות דיינים ועדות.

מהינזונים בספר:

- האם מותר לעו"ד לקחת שכר טירחה?
- האם מותר להודיע על חריגת בניה לרשות?
- האם ניתן לסמוך לפי ההלכה על מכונת אמת?
- האם מותר לפי ההלכה להשתמש בהוצאה לפועל?
- מאמר מקיף בענין פסולי חיתון והיתר תרי רובי!

לתרומות:

משפחת סגרון: 054-6772352, או לגריה סגרון: 054-9385964.

(קבלה המוכרת לפי סעיף 46 במס הכנסה)

זכות הגאון המחבר תגן בעד כל התורמים והמסייעים שיזכו לכל הברכות ויתמלאו משאלות ליבם לטובה!

קמחא דפסחא במוסדות "חכמת רחמים" למשפחות מעוטי יכולת אברכים ובני תורה אמיתיים

כל דכפין ייתי ויכול

לתרומת סל מזון מורחב

₪ 360

"אין שמחה אלא בבשר ויין"

"ויין ישמח לבב אנוש"

לתרומת קרטון עופות למשפחה

₪ 250

לתרומת ארגז יין למשפחה

₪ 180

אסנה
אנושי
24 שעות
כה קווי

לתרומות חייגו (או שלחו הודעה): 08-6727523

באתר החדש: <https://www.1000.org.il/has>

לתרומות בבנק הדואר: ח.ג. 7761990

ע"ש חכמת רחמים וכן באמצעות "דברים פלוס" טלפון: 08-6727523 | e-mail: barik.neheman@gmail.com | פקס: 077-3179532 | הפצה, להנצחות ולקבלת העלון לפנות לפקס 077-3179532

אי התאונה?

תשובה ניתן לענות בקו
בית נאמן 079-9270505
שלוחה 22. נא לשלוח
התשובות עד יום ראשון
בערב
בין הפתורים נכונה
יוגורל פרס (חובה לציין
שם וכתובת בצורה ברורה)

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים
מחוך שיעורי של רבנו סחר ראש הישיבה שליט"א
לעיני גאלה בת הרבנית אסתר מאזוז ע"ה

עורך: הרב הרב
שמעון עזרא שליט"א

גיליון
204

למען תספור

"אשה לא תלוש אלא במים שלנו"

בגמרא (פסחים דף מ"ב עמוד א') כתוב: "והקם אחד דרש את זה בעיר פפוניא, למחרת פתח את הדלת בביתו, והנה כל בני העיר נמצאים בחוץ עם פדים, שאל אותם, מה יש לכם?" אמרו לו "הב לן מיא" - תן לנו מים, אמר להם, "יש לי מים מיחדים?" אמרו לו, "אתמול ככה אמרת: אשה לא תלוש אלא במים שלנו", אמר להם, "אתם לא מבינים, אנא במיא דביתו אמרו מים שלנו - לנו כל הלילה [לנו לשון לילה, שנה], דהינו ששאבו אותם מהבאר או המעיין לפני בין השמשות, ונשארו כל הלילה וממלא התקרו, זו כנתי". אבל למה הגמרא ספרה ספור זה? איש שלטה טעמים לדבר. טעם אחד, ללמדנו שהיה מסביר להם את ההלכות בלשון הקדש, ולא בארמית, שהרי הם דברו בארמית אבל הלכות אמרו בלשון הקדש. וטעם שני, ללמד שצריך אדם להסביר יותר את הדברים שלו שלא יטעו בהם, והיה צריך לומר להם "מים שלנו כל הלילה", ואז אף אחד לא יחשב שהפנה מים שלו. וטעם שלישי, שלמדנו מהגמרא עד כמה הייתה אמונת חכמים, שאף אחד לא קם לרב בשעת הדרשה, ושאל אותו: מאיפה באו המים שלך? מגן עידן? מארבעה נהרות? פישון גיחון חדקל פרת? מה יש במים שלך? יש לה מים מיחדים מתחת האדמה? לא שאלו אותו, אלא הרב אמר "מים שלנו" אז "אייתו כלי עלמא חבביהו ואמרו ליה הב לן מיא". היתה להם אמונת חכמים, היה כבוד לתורה, כבוד לחכמים, וככה צריך להיות. (גיליון 7 אותיות י"ג, י"ד).

נשאר שם רק אילן אחד

יש ספור ידוע על הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, שפל שנה היה מברך ברפת האילנות בחצר של אלמנה אחת. והנה לאחר כמה שנים נשאר שם רק אילן אחד. ובא משהו ואמר לו, "הרב יש כאן רק אילן אחד, ומצוה לברך על שנים", אמר לו "יש מצוה יותר גדולה מזה: ילבב אלמנה ארנו" (איוב כ"ט ג'). היא שמחה לראות שהרב אוירבך בכבודו ובמצבו בא לברך אצלה, אתה רוצה למנע את זה בשביל להגיע לחומקרא של שני אילנות? לא עושים ככה [שאף שלכתחלה צריך שנים, מפל מקום אם אין שנים, מתר לברך אפלו כשיש אחד, ראה במדור הלכה באמנה]. כל דבר ודבר צריך לשקלל בדעת. (גיליון 55 הערה 14, וגיליון 202 אות ח').

ידע תדע

ד. כמה טונות של אמונה ובטחון בשיר "חי אגני", ומי שחבר אותו ר' אשר מזרחי ז"ל היתה לו נשמה מיחדת. אמנם הוא נראה בן אדם פשוט ומגלח, אבל היה מאמין מפל הלב, והיה ירא שמים אמתי. "חי אגני מגן ישראל". מורנו הגאון רבי בוגיד סעדון זצ"ל היה שומע את השיר הזה, וכלו מתלהב ומבקש: תחזרו לי שוב על השיר הזה. מתי כתב אותו? בשעה שהנאצים (ימ"ש) השמידו בעוונות כמה מיליונים, וכשהגיעו לתנאים הייחודים בחרים מהבתים שלא תפול עליהם פצצה, אבל מה יעשו? אז מצאו מקום שהגרמנים לא יזרקו פצצות וזה "בית הקברות". הלכו לשם, והיה המשורר רוכן על גבי קבר וכותב את השיר שלו. השיר הזה כלו אמונה, והוא אומר שם: "שכחת גורל המן. הפיל פור וקבע זמן, להכרית עם לא אלמן, השמדתיו על יד ימיני", כלומר השמדתו את המן ואשמדי גם את היטלר (ימ"ש). (גיליון 103 אות א', וגיליון 51 הערה 1).

ה. יש ספר של אחד מחכמי הישיבה "פרח מטה אהרן" [על הלכות ברפת האילנות]. והוא ספר מאד יפה שמביא שם על כל דבר שאלות ודעות לכאן ולכאן, ומי חבר אותו? רבי אדיר כהן, וקרא לו ככה כי הוא מזרע אהרן הכהן, אבל מי ששומע חושב ששם המחבר "אהרן"... ומרן הרב עובדיה העריץ את הספר הזה. והוא שיהיה בריא כתב עוד ספר שנקרא "לקוט הפנה". והרב עובדיה התפעל ממנו ואמר לו: כל שעה שאתה צריך אותי תבוא אלי, ואתה לא צריך לקבל שעה. (גיליון 55 הערה 13).

א. לכה דודי לקראת פלה, פני שבת נקבלה" למה יש ה"א בפלה" נקבלה"? כי זה מראה על זריזות, והפנה שנקבל את השבת בזריזות. וכמו "כי אמר אכפרה פניו" (בראשית פרק ל"ב פסוק כ"א). שרצה לכפר פניו בשמחה ובזריזות, ויש עוד הרבה דגמאות פלה כמו "שמעה" "סלחה" "הקשיבה" וכדומה, כי זו המשמעות של ה"א בסוף המלה. (גיליון 63 הערה 11).

ב. רב אחאי גאון מחבר השאלות חי לפני אלף וזמנים שנה. וכתב עליו הר"ב ד בספר הקבלה (זה רבי אברהם בן דאד, לא הר"ב ד הר"ג). אלא הר"ב ד הלוי, הוא כתב ספר הקבלה ושם מספר מבריאת העולם ועד ימיו), שלא מצאו בו חכמים אפילו טעות אחת, והפנה שלא מצאו עליו השגות אבל בכמה דברים הם חולקים עליו. (גיליון 7 אות י"א והערה 9).

ג. היש"ר מקנדיה היה חכם גדול לפני ארבע מאות שנה, הוא נולד בשנת שני"א. מרן החיד"א (שם הגדולים מערכת ספרים ערך אילים) משבח אותו עד מאד, וכותב שהיה חכם בכל החכמות ומפלג בכל חכמה. הוא נולד באי פרתיים בקנדיה, ונפטר בן ששים וארבע בולגא. רבי מתתיהו טראשון מעיד: הלכתי לקברו בולגא וראיתי כתוב שם "ראוי היה רבנו שתהיה שכינה שורה עליו" (מבחר כתבים עמ' רל"ב). וגם החות יאיר שהיה גאון עולם מזכיר אותו (בתשובה אחרונה בשו"ת חוט השני סימן צ"ז), וקורא לו "רבנו היש"ר". וגם התוספות יום טוב (בכוח פרק א' מ"א) מזכיר אותו: "ראיתי ספר גבורות ה' של רופא ממחה וחקם כולל היש"ר מקנדיה". (גיליון 157 אות ח' והערה 19).

הלכה נאמנה

הלכות ברפת האילנות

לזוג המלים, וגם כאן בשניהם אומרים "טובות" "טובות". ויש לנו דגמא לזה מהרמב"ם בהלכות מאכלות אסורות שאמר "מאכלות אסורות" אפלו שהיה צריך לומר אסורים (ועיין עוד בספר ה' נסי ח"ב בחלק השו"ת ס' ב').

ב. לכתחלה צריך שני אילנות, כי הגמרא אומרת (ברכות דף מ"ג ע"ב) "אילני דמלבלבי", ו"אילגני" מעוט רבים שנים. אבל אם אין שני אילנות יברך על אחד. אמנם פעם הרב זצ"ל כתב (בחזון עובדיה פסח עמ' י"ד) שלא יברך רק אם יש שנים, אבל אחרי זה בחזון עובדיה ברכות (עמוד תנ"ח) כתב שם שמיברכים אפלו על אילן אחד (ומה שהגמרא אמרה "אילני דמלבלבי", פרישו אילני דעלמא, אבל אפלו על אילן אחד אפשר לברך) (וראה במדור למען תספור). (גיליון 202 אותיות ו' וז', גיליון 8 אות א', וגיליון 55 אות ט"ו וגיליון 155 אותיות ט"ו וט"ז).

א. פדאי לעשות כבר בראש חדש ניסן ברפת האילנות. בחו"ל היינו מחפיים לחל המועד, כי היו כלם טרודים מהבקר עד הערב, אבל היום לא כל כך טרודים ויש להם זמן, לכן יעשו בראש חדש ניסן, כי "זרזים מקדמים למצוות" (פסחים דף ד' עמוד א'). אבל בתנאי שהאילנות עדיין אין בהם פרות. ואם יש קצת פרות וקצת פרחים, יכולים לברך, ואין שום בעיה (ועיין עוד בספר ה' נסי ח"ב פרק א' הלכה י"א והלכה י"ג). ויברך: "שלא חסר בעולמו כלום וברא בו בריות טובות ואילנות טובות, אבל ככה נסח רב הספרים (ולמה? כיון שאמרת "בריות טובות" לכן גם ב"אילנות" מסמכים "טובות", וכמו שאומרים ביחזקאל (מ"ג י"א): "ומוצאי ומובאיו" (שהיה צריך לומר "ומובאיו")

חידה

נפטר בתפלה

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי. תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21 (חובה לציין שם וכתובת בצורה ברורה). נא לשלוח התשובות עד יום ראשון בערב פתרון לשאלה קודם: מתוך חידה: אותה הפטרה שבת אחר שבת. בשבת מרים המשולש אותם ביושלים הפטרה וכו'. שנקראה כבר בשבת שלמית. הווכח: שמשת אלחנתי - מתח תקוה מתוך התמונה: הגאון הדיין רבי יצחק אייזיק האדומר מקליוולנד מקוב הלכות ברענה. הווכח: שלמה ורנן - בית שמש